

mesteren som en reent communal Embedsmand, der leder Communens Anliggender og udfører Communalbestyrelsens Beslutninger, hvorfor det ogsaa maa synes at være i sin Orden, at han udnævnes og lønnes af Communen, medens Statens Tilsyn derimod føres af en fra Borgmesteren forskjellig og selvstændig af Kongen beklædet Statsemdsmand. Udvalget har imidlertid meent, at der, i alt Fald for Diebliffet, ikke vel vil kunne være Tale om at indføre en saadan, om end i og for sig nok saa principrigtig, Ordning. For Tiden findes intetsteds nogen Embedsmand ansat, der alene er Borgmester, endmindre Nogen, som kun har med communale Forretninger at bestille; naar fraregnes de 5 større Byer (Aarhus, Aalborg, Helsingør, Odense og Randers) hvor, som det hedder, særskilte Borgmestere ere ansatte, have Kjøbstædernes Borgmestere endog meget betydelige Forretninger af ikke communal Charakter at varetage i deres Egenkab af Byfogeder, Politimestere osv. Det lader sig da ganske vist ikke nægte, at en Omdannelse af Borgmesterstillingen til et reent kommunalt Embede naturligen og hensigtsmæssigen sættes i Forbindelse med den Omordning af det locale Administrations- og Jurisdictionsvæsen, som formeentlig tør indsees i en nær Fremtid, i Forbindelse med, eller maaskee endog som Forberedelse til, den længe bebudede Reform af Retspleien. Sagen har ogsaa en finansiell Side, og medens Communen, naar Beskikkelsen og Lønningen af de fornødne Personer til Udførelsen af alle de communale Arbejder og Forretninger overføres til den, med fuld Føie maatte kunne gjøre Fordring paa at faae til egen Raadighed alle de Midler, Forber eller Penge, hvormed den nu bidrager til Lønningen af de Statsemdsmænd (Borgmestere, Byfogeder, Byskrivere og Politimestere), der ved Siden af hinanden have Embedsgjerninger for Staten og egentlige communale Sager at varetage, synes det klart nok, at Tabet af disse Bidrag til en stor Deel Embedsmænds Lønning ikke uden Videre vilde opveies for Staten derved, at disse Embedsmænd bleve frie for de dem hidtil paahvilende communale Sager. Paa den anden Side turde de omtalte Bidrag fra Kjøbstæderne til Lønningen af deres Embeds-

mænd i mange, ja maaskee de allerfleste, Byer neppe være tilstrækkelige til at dække de Udgifter, som lettelig vilde blive en Følge af, at det heelt overlodes til Kjøbstadcommunerne selv at besørge alle deres Forretninger og Anliggender uden Bistand af nogen Statsemdsmand, navnlig Udgifterne til en særlig Borgmesters Løn eller Vederlag for antagen Medhjælp, Contourudgifter osv. En brat Overgang til en saadan Ordning vilde saaledes maaskee falde besværlig for mangen en Kjøbstadscommune i oeconomicke Henseende*). Men navnlig, og det har for Udvalget været en væsentlig og afgjørende Betragtning, vilde man uden Tvivl gjøre mange Kjøbstæder en daarlig Tjeneste ved, samtidig med at man udvider Communalbestyrelsens Myndighed og Virkekræds, men dermed ogsaa dens Ansvar, at formene dem at drage Nytte af de tilstedeværende, øvede og med Forholdene i Reglen vel bekendte Kræfter, som have i de kongelige Borgmestere. Dertil kommer, at flere af de Forretninger, som disse have i deres Egenkab af Borgmestere, maae erkjendes at være af en blandet Charakter, tilbeels endog slet ikke af egentlig communal Natur, saa at det i alt Fald er tvivlsomt, om alle de nuværende Borgmesterforretninger kunde eller burde overgives til Borgmestere, der valgte af Communen.

Disse Betragtninger, som man saaledes har tilladt sig at antyde, have bestemt hele Udvalget til i alt Fald for Tiden at opgive Tanken om særlige, af Communen selv valgte, Borgmestere. Man har troet at burde blive staaende ved at gennemføre den Tanke, som har faaet et ufuldstændigt Udtryk i Loven af 23de Januar 1862, om nogle Forandringer i And. af 24de October 1837 §§ 17 og 18, idet man heelt og fuldstændigt hæver den tidligere Tvedeling af den communale Styrelse mellem Magistrat og Borgerrepræsentation. Dette vil formeentlig kunne naaes ved at sammensmelte det Element af Magistraten, som fremdeles skulde have at gjøre med de egentlige communale Anliggender, med Borgerrepræsentationen og da henlægge

*) En nærmere Omtale af Kjøbstædernes Midler i den omhandlede Retning findes i det Følgende.